

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm ngày 17/03/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 826

“CẢM CÓ BÓN LOẠI, ỨNG CŨNG CÓ BÓN LOẠI”

Bài học hôm nay, Hòa Thượng giải thích cho chúng ta đạo lý của cảm ứng. Đôi khi chúng ta cảm thấy rất mơ hồ, không hiểu rõ như thế nào là “cảm”, như thế nào là “ứng”, “cảm” như thế nào để có được “ứng”. Đơn giản là khi chúng ta cầm cái dùi gõ vào cái trống, khi ta gõ nhẹ thì nó phát ra tiếng kêu nhẹ, khi ta gõ mạnh thì nó phát ra tiếng kêu to. Vậy thì tâm cảm của ta phải như thế nào để có thể cảm được Phật Bồ Tát? Không phải là Phật Bồ Tát yêu cầu chúng ta phải nịnh bợ các Ngài đến một mức độ nào đó thì các Ngài mới ứng mà cảm ứng đến từ mức độ thành tâm, thành ý của chúng ta. Thế gian có rất nhiều người không phát khởi được tâm cảm thuần chánh thuần thiện. Tâm cảm không thuần chánh, thuần thiện mà họ muốn có ứng thuần chánh thuần thiện thì không thể nào có được!

Cảm ứng cũng chính là đạo lý nhân quả, tròng nhân tốt thì nhất định sẽ có quả tốt, tròng nhân xấu thì phải nhận quả xấu. Tổ Ấn Quang đã nói: “**Kiệt thành tự khả chuyển phàm tâm**”. Tâm chúng ta chân thành đến tốt đỉnh thì tự nhiên chuyển được tâm phàm, có nghĩa là chúng ta toàn tâm toàn ý muốn cải đổi thì mới có thể cải đổi được. Có nhiều người cứ ngồi đó mà cho rằng chỉ người khác mới làm được, còn họ không thể làm được nhưng không có chuyện “không thể” mà do họ không thật làm. Phật Bồ Tát cũng là phàm phu tu hành nhiều đời. Bao nhiêu đời Tổ Sư Đại Đức cũng là phàm phu, các Ngài mô phỏng theo Phật Bồ Tát mà làm. Chúng ta cũng vậy, chúng ta phải nỗ lực mà làm, thật làm thì mới thật chuyển đổi, nếu không thật làm thì không thể có được sự chuyển đổi.

Thế gian nói: “**Bĩ ký trượng phu, ngã diệc nhĩ, bất ưng tự khinh nhi thói khuất**”. Người là trượng phu, ta không là trượng phu sao? Người là quân tử, ta không là quân tử sao? Người là Phật Bồ Tát thì ta cũng có thể là Phật Bồ Tát. Chẳng qua chúng ta không làm mà thôi, nếu chúng ta thật làm thì nhất định sẽ làm được. Thật làm thì chúng ta phải bỏ đi những tập khí phiền não của mình. Tập khí là những thói quen xấu: Chúng ta đã quen nói dối nên bây giờ không nói thật được. Chúng ta đã quen “*tự tư tư lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*” nếu nếu không có “*danh vọng lợi dưỡng*” thì cảm thấy lỗ lã. Chúng ta đã quen hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” nên nếu không được hưởng thì không chịu nổi.

Chúng ta bỏ đi những tập khí phiền não này chính là thật làm. Thật làm không phải là hàng ngày bung phảm vật, đồ cúng, tiền bạc dâng lên cho Phật Bồ Tát. Đây là hành động lo lót, bợ đỡ. Vậy mà có

những người cho rằng làm như vậy sẽ được Phật Bồ Tát ban phước. Chúng ta kính dâng phẩm vật cúng dường Phật Bồ Tát, Tô Sư Đại Đức là để hoài niệm, tri ân chứ không phải để cầu xin, trao đổi.

Nhà Phật có câu: **“Phật thị môn trung hữu cầu tất ứng”**, trong nhà Phật có cầu tất có ứng. Nhiều người hiểu sai, họ cầu mua may bán đắt, cầu thăng quan phát tài, cầu giàu sang vinh hiển. Họ không biết đạo lý cầu, không hiểu rõ đạo lý: **“Muốn có tiền tài thì bỏ thí tiền tài; Muốn thông minh trí tuệ thì bỏ thí năng lực, bỏ thí pháp; Muốn khỏe mạnh sống lâu thì bỏ thí vô úy”**. Gieo nhân yêu thương thì gặt hái quả yêu thương. Đó là đạo lý. Chúng ta làm ra nhiều việc oan trái, khiến cho bao nhiêu người khổ đau mà lại muốn mình được an lạc, khiến cho người khác nghèo đói mà lại muốn mình được ấm no. Chúng ta cúng Phật Bồ Tát những đồng tiền bất chính thì làm sao có được quả tốt!

“Hữu cầu tất ứng” là có cầu ắt có ứng nhưng phải hiểu rõ đạo lý thì có cầu mới có ứng, nếu không hiểu rõ đạo lý thì chỉ là mê tín. Trong nhà Phật, người hiểu rõ được điều này rất ít. Những người học Phật như vậy chỉ là danh tự học Phật, chỉ là **“hữu danh vô thực”** chứ thực chất không học Phật. Thế gian nhìn vào họ cho rằng người học Phật là mê tín.

Hòa Thượng nói: **“Đạo lý của cảm ứng, sự tương của cảm ứng rất phức tạp. Phật vì chúng ta nói rõ và đem quy nạp thành bốn loại: Loại thứ nhất là “hiển cảm hiển ứng”, ta làm một cách rõ ràng ta cũng có được cảm ứng rõ ràng. Loại thứ hai là “hiển cảm minh ứng”, ta làm một cách hết sức rõ ràng nhưng ứng âm thầm. Loại thứ ba là “minh cảm hiển ứng”, “minh cảm” là trong tâm ta khởi, bên ngoài không thấy, “hiển ứng” là nghĩ trong lòng nhưng kết quả rất rõ ràng. Loại thứ tư là “minh cảm minh ứng”, có nghĩa là cái cảm ở trong tâm và cái ứng là chúng ta cảm nhận được rằng mình đã nhận được”**. “Minh cảm minh ứng” là chúng ta cảm nhận được dường như có Long Thiên Thiệu Thần, Phật Bồ Tát gia hộ cho nên việc này mới tốt như vậy.

1. **HIỂN CẢM HIỂN ỨNG:** Hòa Thượng giải thích loại thứ nhất **“hiển cảm hiển ứng”**. Thí dụ có những người nghe đến những nơi thờ Bồ Tát Địa Tạng, Bồ Tát Quan Thế Âm, Bồ Tát Văn Thù, Bồ Tát Phổ Hiền thì họ đến những nơi đó để bái Phật Bồ Tát. Họ bái xong thì thấy Bồ Tát Quan Âm, Bồ Tát Địa Tạng ứng hiện ngay. Có ba vị Hòa Thượng cùng nhau đi bái sơn, cả ba vị đều nhìn thấy Bồ Tát nhưng ba vị thấy ba thân tướng khác nhau của Bồ Tát. Một vị thấy Ngài Quan Âm mặc áo trắng, một vị thấy Ngài Quan Âm xuất hiện như tỳ kheo, một vị thấy Bồ Tát có thân tướng như vị Phật. Tại sao Bồ Tát ứng hiện mà thân tướng lại không giống nhau? Vì nghiệp cảm của ba vị Hòa Thượng không giống nhau, tâm cảnh của ba người khác nhau nên họ thấy thân tướng Phật Bồ Tát khác nhau. Khác nhau là ở chính mình chứ không phải ở Phật Bồ Tát. Đây gọi là **“hiển cảm hiển ứng”**.

Có những việc trong cuộc sống, chúng ta khởi tâm thì liền có ứng. Khi Hòa Thượng vừa khởi tâm xây dựng một trung tâm giáo dục chuẩn mực cho các con thì có người mang rất nhiều tiền đến nói: **“Con không muốn tiêu đến số tiền mà Cha để lại, con muốn hiến tất cả số tiền ấy để làm giáo dục”**.

Hòa Thượng nói: “*Vậy tốt quá! Anh hãy chuyển tiền cho bộ phận trừ bị để họ xây trung tâm giáo dục*”. Hòa Thượng muốn làm giáo dục thì tự nhiên có người mang tiền đến. Đây là “**hiển cảm hiển ứng**”.

2. **HIỂN CẢM MINH ỨNG**: Loại thứ hai là “**hiển cảm minh ứng**”. Hòa Thượng kể câu chuyện của Pháp sư Quảng Hóa. Trước khi xuất gia, ông là một quân nhân, một vị tướng quân lãnh đạo rất nhiều quân lính. Mỗi ngày ông phải ăn thịt một con gà, ông ăn thịt gà nhiều đến nỗi ông đóng quân ở đâu thì nơi đó không còn con gà nào. Khi ông xuất gia rồi, những con gà bị ông ăn thịt đã oán ông, đi theo ông. Một hôm, ông đi vào phòng tắm, vừa mở cửa phòng tắm thì thấy rất nhiều con gà ở trong phòng tắm bay ra khiến cho ông bị ngã gãy xương sống. Từ đó ông cả đời tàn tật, đi phải chống gậy.

Hòa Thượng dẫn tiếp một câu chuyện của Ngài Quảng Hóa: Khi ông đang ở chùa, một hôm ông bị cảm mạo rất nặng, bệnh rất nghiêm trọng. Đúng lúc đó chùa tổ chức pháp hội Quan Thế Âm Bồ Tát tiêu tai, giải nạn. Mặc dù đang ốm nặng nhưng ông không thể không tham dự. Khi đó pháp hội tụng Kinh, niệm Phật, lễ Phật, xưng niệm danh hiệu “*Quan Thế Âm Bồ Tát*”. Ông cũng lạy Phật, đến khi chân tê cứng thì ông niệm Phật, khi miệng tê cứng không niệm được nữa thì ông niệm trong tâm, tâm khởi niệm. Ông niệm đến khi đuối sức thì thiếp đi. Hôm sau khi tỉnh dậy thì ông hoàn toàn hết bệnh. Đây gọi là “**hiển cảm minh ứng**”. “*Minh*” là trong âm thầm, trong lặng lẽ che chở giúp đỡ, không phải chữ “*minh*” trong từ “*sáng suốt*”.

3. **MINH CẢM HIỂN ỨNG**: Loại thứ ba là “**minh cảm hiển ứng**”. “*Minh cảm*” có nghĩa là chúng ta âm thầm nhưng cảm thì rõ ràng. Hòa Thượng nói: “***Tất cả chúng sanh tuy không cầu Phật Bồ Tát, Long Thiên Thiện Thần nhưng do vì chúng ta khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật đều làm tốt, làm đúng như pháp, làm nhưng không cầu xin cho nên được Phật Bồ Tát, Long Thiên Thiện Thần gia hộ, che chở, vì thế chúng ta làm mọi việc rất suôn sẻ, thuận lợi. Đây gọi là minh cảm hiển ứng***”.

Chúng ta làm việc thiện, khởi tâm động niệm đều là thiện, đều đúng như pháp, dù ta không cầu Phật Bồ Tát, Long Thiên Thiện Thần nhưng trong âm thầm vẫn có sự cảm ứng nên việc làm của chúng ta rất thuận lợi. Có nhiều đồng tu có cảm ứng rất rõ ràng, họ ngẫm nghĩ lại thì thấy đúng là chỉ có sự gia bị của Phật Bồ Tát thì mới có sự thù thắng như vậy. Việc này chúng ta phải dụng tâm thì mới có được, nếu không dụng tâm thì không có được. Chúng ta chỉ nghe người khác nói thì chính mình không tin.

Có những điều chúng ta “*tâm tưởng sự thành*”, có những điều tâm không tưởng mà việc cũng thành. Thí dụ: Chúng ta khởi tâm muốn có nhiều nơi đào tạo tập trung dành cho các con để các con được học hành nghiêm túc, tránh xa sự ô nhiễm, không chơi game. Trong game chỉ toàn sát - đạo - dâm - vọng. Khi họ chơi game, sống trong thế giới ảo, họ có một gia đình giàu sang, quyền lực nhưng

khi trở về đời thực thì họ không có gì, thân thể gầy còm ốm yếu. Trong thế giới ảo đó cũng có vô số người, triệu triệu người tạo thành một xã hội ảo. Khi học ở những nơi đào tạo tập trung, các con có môi trường học tập lành mạnh, được trải qua đời sống chuẩn mực, khởi tâm động niệm đúng với chuẩn mực. Các con biết nghĩa vụ trách nhiệm, được thực tiễn lao động, nấu cơm, xào rau, tự làm các món ăn. Các con được tìm hiểu lịch sử văn hóa dân tộc để hiểu Cha Ông ta đã làm như thế nào để xây dựng và bảo vệ quốc gia. Chúng ta khởi tâm một cách rất thành khẩn, không có một chút mong cầu lợi lộc, không “*tự tư tự lợi*” thì tự nhiên sẽ có nhiều nơi như vậy. Đó chính là “*hiển cảm minh ứng*”, tự nhiên mọi thứ sẽ dần tốt đẹp.

Có những người cứ thầm lặng làm, làm không nêu tên tuổi, không mong cầu, không kêu gọi nhưng việc làm của họ rất là tốt, đều rất thuận lợi, suôn sẻ. Trong âm thầm, họ được Phật Bồ Tát gia trì. Rõ ràng là họ không mong cầu các Ngài nhưng khi họ gặp khó khăn, tai nạn thì các Ngài đến giúp đỡ, gia trì cho họ.

4. **MINH CẢM MINH ỨNG:** “*Minh cảm minh ứng*” là trong tâm ta nghĩ đến thì việc đó tự nhiên được thành công. Hòa Thượng thí dụ câu chuyện của lão Cư sĩ Chu Minh Vũ nửa đêm gặp hồn ma, đi đường gặp ma vì trong tâm Ngài nghĩ đến ma.

Việc “*minh cảm minh ứng*” rất nhiều. Một lần tôi cũng trong minh cảm có minh ứng. Khi đó tôi bệnh rất nặng, đứng không vững nhưng một ngày tôi thực hiện bốn thời công phu. Tôi lạy Phật đến nỗi toàn thân ướt đẫm mồ hôi, quần áo bị ướt. Hôm đó tôi bật quạt hơi mạnh nên tôi bị trúng gió, cả người tôi cứng lại. Tôi nghĩ: “*Không lẽ giờ chết đến rồi?*”. Lúc đó tôi đang ở nhà một mình. Đúng lúc đó, tự nhiên một người em của tôi ghé thăm. Từ trước đến giờ, chưa bao giờ người em đó ghé thăm tôi. Bình thường tôi và người em đó chỉ nói chuyện qua điện thoại. Khi thấy người tôi cứng lại thì cô đánh gió cho tôi. Khi đánh gió thì toàn thân tôi tím bầm, sau khi đánh gió xong thì tôi cảm thấy người không còn cứng nữa. Tối hôm đó tôi vẫn lạy Phật được như bình thường. Khi tôi sắp nguy kịch thì có người đến giúp, đó là một nhân duyên tốt. Khi chúng ta gặp tai nạn, bị bệnh khổ thì tự nhiên có người giúp chúng ta. Bài học hôm nay, tôi và một số người có cảm nhận rất sâu sắc vì tưởng rằng hồi đó tôi đã chết rồi nhưng giờ này vẫn còn có thể mỉm cười.

Hòa Thượng nói: “*Chư Phật Bồ Tát, Long Thiên Thiện Thần đến gia trì cho bạn vào lúc nào, bằng phương thức gì, bạn chính mình không hay biết. Sau khi sự việc đã xong rồi, bạn ngẫm nghĩ lại, càng nghĩ lại càng thấy có điều gì đó kỳ lạ, vì sao lại trùng hợp đến như vậy!*”. Chúng ta cho rằng đó là sự trùng hợp, là sự may mắn nên nó khế hợp, tuyệt vời đến như vậy nhưng Hòa Thượng nói đó là sự gia trì của Long Thiên Thiện Thần, của Chư Phật Bồ Tát.

Cảm ứng có bốn loại: Hiển cảm hiển ứng, hiển cảm minh ứng, minh cảm hiển ứng, minh cảm minh ứng. Ai biết được bốn loại cảm ứng này một cách rõ ràng? Chỉ người có tâm thanh tịnh sáng suốt mới biết

được. Người mơ mơ hồ hồ sẽ không thấy được. Người có tâm chân thành, làm việc gì tâm cũng chân thành, thanh tịnh, từ bi thì họ có cảm nhận rất sâu sắc đối với mọi việc họ làm.

Cho nên chúng ta phải hiểu rõ đạo lý của cảm và ứng chứ đừng hiểu theo cách thế gian. Họ đi ra nghĩa địa cầu Thần, cầu Quỷ là xuất phát từ tư lợi của họ. Họ cầu trúng số đề, làm tăng trưởng lòng tham, mong thắng được người để mình có được nhiều tiền. Họ thường nói: *“Phật ơi, Phật cho con trúng số 1 tỷ, con cúng Phật 500 triệu”*. Hòa Thượng nói: *“Chúng sanh cho rằng họ khôn hơn Phật Bồ Tát, Phật Bồ Tát đại khờ hơn họ”*. Họ tưởng rằng tâm họ rất sáng khoái, hào hiệp, bỏ ra 5 mà nhận được 10. Nhưng làm gì có loại cảm ứng đó! Có chăng là họ dùng đúng phước của họ ở trong mạng, khi dùng hết phước ở trong mạng thì chết luôn. Có rất nhiều người trúng số rất nhiều nhưng chỉ sau hai năm, sau bốn năm thì thân tàn ma dại.

Ngày trước, khi còn đang bán vải, tôi cũng quen một ông bán vé số. Tôi hỏi ông bán vé số: *“Tại sao ông bị tật nguyền?”*. Ông nói: *“Trước đây đi bán vé số thì tôi trúng hai tờ. Trước khi trúng số, tôi có vợ, có con, gia đình nghèo. Từ khi trúng số, tôi bỏ vợ, bỏ con, sống cuộc sống bê tha, ăn chơi vô độ. Một năm sau tôi bị teo cơ, một chân bị tê liệt. Khi đó vợ con đã bỏ đi rồi, ngôi nhà nhỏ cũng không còn để ở”*. Bây giờ đi bán vé số, ông ấy phải chống nạng mới đi được vì ông ấy đã xài hết phước thừa của mình, hết phước trong mạng.

Trong *“Cảm Ứng Thiên”* có câu: *“Nhà nào làm việc thiện ắt dư thừa việc vui. Nhà nào làm việc ác ắt dư thừa việc xấu”*. Không thể nào làm nhiều việc thiện mà dư thừa việc xấu, làm nhiều việc xấu mà dư thừa việc tốt, có hay chăng đó chỉ là chúng ta hưởng phước thừa trong mạng, khi hết phước thừa rồi thì thâm. Chúng ta phải hiểu rõ: Đạo lý cảm ứng cũng chính là đạo lý nhân quả, nhân tốt thì quả tốt, nhân xấu thì nhất định quả xấu. Cho nên khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế chúng ta chỉ hướng tới việc tốt. Hiện tại chúng ta cảm thấy chưa tốt đó là vì dư báo của chúng ta vẫn còn. Chúng ta làm việc tốt nhưng quả báo tốt chưa đến, khi dư báo hết rồi thì quả báo tốt sẽ đến. Có rất nhiều người mới làm được một chút việc tốt mà thấy việc xấu cứ đến nhiều nên họ thoái tâm, không làm việc tốt nữa. Nhân quả thông ba đời quá khứ, hiện tại và vị lai. Hiện tại ta gặp việc xấu vì dư báo vẫn còn, vậy thì ta phải tích cực làm nhiều việc tốt hơn nữa!

Có người nói với tôi: *“Thầy ơi, con gặp nhiều việc xấu quá”*. Tôi nói: *“Tích cực bố thí, phóng sanh, làm việc thiện. Phước không có nên mới bị như vậy, cho nên càng phải làm thật nhiều việc tích phước”*. Chúng ta đừng nghe người ta nói mà đi cầu thần, cầu quỷ. Đó là sai lầm! Chúng ta nên mang tiền đó đi làm việc tốt, bố thí, phóng sanh, giúp đỡ những người cơ nhỡ, góp tiền mua thuốc cho bệnh nhân. Chúng ta ngày nay biết được giáo dục Thánh Hiền, giáo dục chuẩn mực của Phật Bồ Tát. Chúng ta tích cực làm giáo dục, đây là làm tận gốc rễ nhưng mấy ai biết được những việc tốt cần làm, nên làm. Nhiều người cũng xây cầu, xây bệnh viện, làm rất nhiều việc nhưng để tô đắp cho tên tuổi, thương hiệu của họ mà không chú tâm đến giáo dục chuẩn mực làm người, giáo dục chuẩn mực đạo đức, giáo dục nhân quả. Cho nên

không phải ai cũng biết mà làm. Chúng ta may mắn được Hòa Thượng dạy nên mới biết làm. Tôi cũng không đủ sáng suốt để tự biết, tôi nghe Hòa Thượng dạy thì bắt chước làm theo.

Hôm nay chúng ta học bài đạo lý của cảm ứng để chúng ta hiểu rõ, điều chỉnh lại khởi tâm động niệm, việc làm của mình để tương ứng với đạo lý nhân quả. Vậy thì chúng ta nhất định đạt được quả tốt. Phật dạy đạo lý rất rõ ràng, không mơ mơ hồ hồ. Mọi người đi cầu xin, nhưng đó không phải là đạo lý mà Phật dạy. Nếu chúng ta không được học thì chúng ta cũng làm theo họ, cuối cùng không nhận được kết quả tốt.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!